

§ 492.

Livrenter, Overlevelsrenter, Livsforsikringssummer og lignende mod Vederlag erhvervede Indtægter ere, for saa vidt ikke andet ved Retsforholdets Stiftelse retsgyldig er bestemt, ikke undtagne fra Eksekution, medmindre særlig Lovhjemmel derfor haves.

*Kapitel 46.***Eksekutionsforretningens Foretagelse og Forhandlingen under samme.**

§ 493.

Er det fornødne Eksekutionsgrundlag til Stede, og finder Sysselmanen ikke i øvrigt noget til Hinder for at efterkomme Begæringen om Eksekution, berammer han en Tid til Forretningens Foretagelse, saa vidt muligt i Overensstemmelse med Domhaverens Ønske.

Eksekutionsforretningen skal i Reglen begynde paa Domfældtes Bopæl, medmindre Sysselmanen skønner, at der ifølge de foreliggende Omstændigheder er Anledning til Afvigelse herfra.

Naar Dommen lyder paa Udlevering eller Afstaaelse af Ting, kan Eksekutionsforretningen begynde, hvor disse forefindes.

Har Domfældte ingen Bopæl i Riget, kan Eksekutionsforretningen begynde, hvor Domfældte antræffes, eller hvor Ting, som kunne tjene til Fyldestgørelse, forefindes.

§ 494.

Forretningen kan ikke fremmes, medmindre der under den gives behørigt Møde fra Domhaverens Side.

Derimod kan den foregaa, selv om Domfældte ikke træffes til Stede. Dog skal i dette Tilfælde, hvis ingen anden fremtræder som befuldmægtiget til at give Møde for Domfældte, Sysselmanen opfordre hans Hustru, Børn over 18 Aar, Tyende eller andre i hans Tjeneste staaende eller til Husstanden hørende voksne Personer, som ere til Stede, til at varetage hans Tarv under Forretningen. Ere saadanne ikke heller at antræffe, eller ere de uvillige til at optræde, rettes en lige Opfordring til hans Husvært, Principal, Husbonde, Læremester eller Arbejdsherre, for saa vidt nogen af disse er til Stede.

§ 495.

Forretningen begynder med, at Sysselmanen opfordrer vedkommende til ved Fordringens Fyldestgørelse og de Domfældte til Last faldende Omkostningers Betaling at afværge Eksekutionens videre Fremgang. Sker dette ikke, skrider Sysselmanen efter Domhaverens nærmere Begæring til at foretage de fornødne Eksekutionshandlinger i Overensstemmelse med Kapitel 45.

§ 496.

Naar Domfældte ikke paaviser behørige Udlægsgenstande, er han efter Domhaverens Begæring pligtig paa Sysselmanens Forlangende at aabne sine Værelser og Gemmer, for at det kan ses, om heri indeholdes Genstande, som egne sig til Udlæg. I Vægringstilfælde, saavel som naar ingen træffes til Stede, der er i Stand til at efterkomme Forlangendet, kan Sysselmanen skride til den fornødne Magts Anvendelse.